

Parlamentul României

Senat

Comisia juridică, de numiri,
disciplină, imunități și validări

Nr. XIX/93/2011

RAPORT

asupra **Propunerii legislative pentru modificarea art.40) din Codul de procedură civilă a Capitolului I - Judecătorul. Incompatibilitatea**

În conformitate cu prevederile art. 68 din Regulamentul Senatului, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, prin adresa nr. L93/2011, a fost sesizată, de către Biroul permanent al Senatului, în vederea dezbaterii și elaborării raportului asupra **Propunerii legislative pentru modificarea art.40) din Codul de procedură civilă a Capitolului I - Judecătorul. Incompatibilitatea**, inițiator Grosaru Mircea - deputat RO.AS.IT.

Consiliul Legislativ a transmis un **aviz negativ**. Guvernul, în Punctul său de vedere, **nu susține** propunerea legislativă. Consiliul Superior al Magistraturii a transmis, de asemenea, un aviz negativ.

Comisia pentru drepturile omului a **avizat negativ** inițiativa legislativă.

Propunerea legislativă vizează modificarea art. 40 din Codul de procedură civilă, cu privire la cererea de strămutare a pricinii din nou. Inițiatorul face, însă, un melanj curios între :

- titlul propunerii legislative, care are în componența lui sintagma "**art.40) din Codul de procedură civilă a Capitolului I - Judecătorul. Incompatibilitatea**", aceste prevederi aflându-se în Codul de procedură civilă ce va intra în vigoare la sfârșitul anului 2011, prevederi ce se referă la cazurile de incompatibilitate ale judecătorului, martorului, expertului, arbitrului, procurorului, avocatului, asistentului judiciar, magistratului-asistent sau mediatorului

și

- cererea de strămutare a pricinii din nou, reglementată în Titlul VI – Strămutarea pricinilor din Codul de procedură civilă în vigoare. Prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, care modifică acest Cod de procedură civilă, se introduce art. 40², care prevede :

"Art. 40² Strămutarea pricinii nu poate fi cerută din nou, pentru același motiv, în afară de cazul în care noua cerere se întemeiază pe împrejurări necunoscute la data soluționării cererii anterioare sau ivite după soluționarea acesteia.

Cererea de strămutare a cauzei introdusă cu nerespectarea prevederilor alin. 1 este inadmisibilă."

Textul în vigoare, prin urmare, este mai bun decât cel propus de inițiator. Nu știm dacă acesta, atunci când a propus aceste modificări, a avut cunoștință de adoptarea Legii nr. 202/2010, în acest caz ignorând normele de tehnică legislativă, obligatorii la elaborarea unei propuneri legislative, însă, art. 40², așa cum îl propune dânsul spre a fi introdus, în sensul că cererea de strămutare a cauzei introdusă cu nerespectarea anumitor prevederi este inadmisibilă, este inutilă. Când se prevede că o nouă cerere de strămutare *"nu poate fi cerută din nou, pentru același motiv, în afară de cazul în care noua cerere se întemeiază pe împrejurări necunoscute la data soluționării cererii anterioare sau ivite după soluționarea acesteia"*, se înțelege că celelalte dispoziții din Titlul VI rămân aplicabile, inclusiv articolele invocate de inițiator, cu privire la motivele de cerere a strămutării :

- art. 37 - când una din părți are două rude sau afini până la gradul al patrulea inclusiv printre magistrații sau asesorii populari ai instanței; pentru motive de bănuială legitimă sau de siguranță publică;
- art. 38 alin. (2) - strămutarea pentru siguranță publică se poate cere numai de către procurorul de la Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

Totodată, o observație din Avizul Consiliului Legislativ, pe care membrii Comisiei juridice și-o însușesc, este că prezenta propunere legislativă, împreună cu celelalte propuneri legislative ale aceluiași inițiator, care vizează, toate, modificarea Codului de procedură civilă și care, au fost depuse la Senat, toate, în data de 15 noiembrie 2010, trebuiau să se regăsească într-o unică propunere legislativă, pentru a respecta rigorile normelor de tehnică legislativă, care trebuie înțelese ca fiind imperative, nu facultative. Aceasta, cu atât mai mult cu cât se dorește înlăturarea *"incoerenței și instabilității legislative"*.

Amintim inițiatorului prevederile alin. (1) al art. 6 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative*, republicată : *„Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne, precum și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte.“*

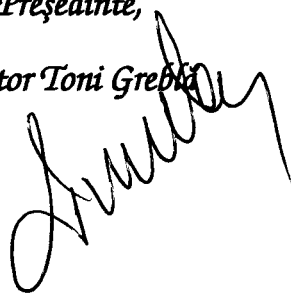
În ședința din 5 aprilie 2011, cei 9 senatori prezenți, membri ai Comisiei juridice, au analizat propunerea legislativă și au hotărât să adopte, cu unanimitate de voturi, un **raport de respingere**.

Inițiativa legislativă face parte din categoria legilor **organice** și urmează să fie supusă votului plenului Senatului cu respectarea prevederilor art.76 alin.(1) din Constituția României, republicată.

Senatul, potrivit prevederilor art. 75 alin.(1) din Constituția României și ale art. 88 alin.(7) pct.2 din Regulamentul Senatului, are în competență inițiativa legislativă, spre dezbateră, ca primă Cameră sesizată.

Președinte,

Senator Toni Greblă

Secretar,

Senator Florin Mircea Andrei

Redactat,

Camelia Popescu